U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. M.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2005, č.j. KUOK/6186/05/OSV-DS/7025/SD-49, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 5. 2010, č. j. 38 Cad 10/2005–173,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 5. 2010, č. j. 38 Cad 10/2005 – 173 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2005, č.j. KUOK/6186/05/OSV-DS/7025/SD-49.

V kasační stížnosti stěžovatel namítal, že krajský soud vydal bez jeho souhlasu napadený rozsudek v jeho nepřítomnosti. Ohradil se také proti osobě samosoudkyně, která je podle něj podjatá, protože údajně rozhodla v předchozím řízení nesprávně. Podle jeho názoru měl být totiž zabezpečen sociálními dávkami. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek a požádal, aby mu krajský soud ustanovil pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokáta Mgr. Františka Drlíka.

Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 27. 10. 2010, č. j. Nao 86/2010 - 225, že samosoudkyně, která vydala napadený rozsudek, není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci vedené krajským soudem pod sp. zn. 38 Cad 10/2005. Nejvyšší správní soud poté vrátil předmětný spis krajskému soudu, aby ve věci provedl řízení podle § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud návazně rozhodl usnesením ze dne 8. 12. 2010, č. j. 38 Cad 10/2005 - 234, že se stěžovateli neustanovuje zástupce z řad advokátů a dále jej podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzval, aby podle § 106 odst. 3 s. ř. s. ve lhůtě 1 měsíce doložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, a dále aby kasační stížnost čitelně doplnil o údaje, kdy mu bylo napadený rozsudek doručen, v jakém rozsahu jej napadá a aby doplnil také důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně byl stěžovatel poučen, že nedoplní-li soudu ve stanovené lhůtě požadované náležitosti kasační stížnosti a nebude-li v řízení o ní zastoupen advokátem, bude kasační stížnost odmítnuta. Kasační stížnost podanou proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 11. 5. 2011, č. j. 3 Ads 27/2011 - 254, který stěžovateli doručil krajský soud dne 31. 5. 2001. Protože stěžovatel svou kasační stížnost proti napadenému rozsudku navzdory výzvě učiněné citovaným usnesením podle § 37 odst. 5 s. ř. s. nijak nedoplnil, krajský soud předložil dne 3. 8. 2011 spis k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel poté, co byl Nejvyšším správním soudem poučen o složení senátu projednávající a rozhodující o kasační stížnosti, zaslal Nejvyššímu správnímu soudu přípis ze dne 10. 8. 2011, v němž uvedl, že „*ve výše uvedené věci opakovaně, již 3000x jednají soudci Nejvyššího správního soudu, kteří jsou podle zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, vyloučeni z projednávání a rozhodování věcí. Navrhl proto, aby byl zrušen zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a Nejvyšší správní soud, protože jeho činnost je v plné rozsahu v rozporu s Ústavou České republiky*“.

Nejvyšší správní soud připomíná, že před posouzením merita věci se musí vždy zabývat tzv. podmínkami řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatele advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Rovněž musí kasační stížnost splňovat náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je kasační stížnost postrádá, případně stěžovatel nedoloží, že je pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem nebo že má vysokoškolské vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie, musí tyto náležitosti doplnit podle § 106 odst. 3 s. ř. s. ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad.

Přestože byl stěžovatel usnesením podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti o chybějící náležitosti (zejména o listinu prokazující, že je zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s.) a byla mu k tomu krajským soudem poskytnuta dostatečná lhůta, na výzvu navzdory poučení nereagoval. Stěžovatel tedy nedoplnil kasační stížnost o doklad prokazující, že pro kasační řízení zastoupen advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., ani nedoplnil další náležitosti kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., a proto nebylo možné v řízení kasační stížnosti pokračovat a věcně ji projednat. Nejvyšší správní soud z těchto důvodů stěžovatelovu kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl, když zároveň byly naplněny i důvody pro odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, přístupná na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatelův výše zmiňovaný přípis ze dne 10. 8. 2011 nijak nereagoval na výzvu k doplnění kasační stížnosti a ani jej nelze považovat za

námitku podjatosti proti členům senátu projednávajícího a rozhodujícího tuto věc. Námitka, že ve výše uvedené věci opakovaně jednají soudci Nejvyššího správního soudu, kteří jsou vyloučení z projednávání a rozhodování věci, je neprojednatelná, protože stěžovatel neuvedl ani konkrétní soudce, kteří by měli poměr k věci nebo k jeho osobě. Pouhé tvrzení, že soudci Nejvyššího správního soudu jsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci podle zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, totiž nijak neuvádí, že by měli k uvedené věci jakýkoli vztah, a je tak zcela nekonkrétní. Nelze ani přehlédnout, že stěžovatelovy obecné výhrady zřejmě směřovaly proti všem soudcům Nejvyššího správního soudu, nikoli jen některým, jmenovitě určeným soudcům k projednání a rozhodnutí této věci. Přitom Nejvyšší správní soud je v tomto typu řízení nezastupitelný a nebyl by tak ani žádný jiný soud, který by o takto formulované námitce mohl rozhodnout. Jen na okraj je možné poznamenat, že Nejvyšší správní soud není vůbec oprávněn rozhodovat o návrhu na zrušení zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a samotného Nejvyššího správního soudu, jak navrhuje stěžovatel.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 21. září 2011

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu